

простом временском низу. Сваком догађају и личности Старог завета одговара аналогна појава из епохе Новог завета... Суседство на порталима старозаветних царева и патријарха са античким мудрацима и личностима из Јеванђеља најбоље показује анахроничан однос према историји... Крсташи с краја XI века су били убеђени да не кажњавају потомке Спаситељевих целата, већ саме те целате..." [111, стр. 117-118].

Данашња традиционална хронологија фиксирала је и канонизовала само једну од неколико конкурентских средњовековних хронолошких концепција. Упоредо са данас прихваћеном хронологијом, постојале су и друге, јако различите. На пример, сматрало се да је Света Римска империја германске нације (X-XIII век) - непосредни продужетак Римске империје [26, т. 1, стр. 16]. Ево трагова чудног (са данашње тачке гледишта) средњовековног спора: "Петрарка је... наводно на основу целог низа филолошких и психолошких посматрања тврдио да су привилегије које су Цезар и Нерон дали аустријском херцошком дому (! - А.Ф.) фалсификоване. (Тада је то још било потребно доказивати)" [26, т. 1, стр. 32]. За савременог стручњака (в. [26]) помисао о томе да су Цезар и Нерон савременици аустријског херцошког дома (који је почео да влада тек 1273. год., дакле 1200 година после Цезара и Нерона) је бесмислена. Али средњовековни опоненти Петрарке у XV веку нису тако мислили ("тада је то још било потребно доказивати") [26, т. 1, стр. 32]. Данашња тачка гледишта: "Све заинтересоване личности су одлично знале да су то били очигледни и дрски фалсификати, па ипак су "из пристојности" затварали очи пред том околношћу" [293, стр. 26]. О фантастичности хронолошких представа у епохи Хабзбурга в. такође [294]. Јако велики број анахронизама који преносе многе античке догађаје у средњовековну Европу, садржан је у средњовековним немачким текстовима сабраним у [316]. На пример, читалац је навикао на мисао да су чувене гладијаторске борбе одржаване "у далекој прошлости". Али то није тако. В. Класовски у [146], испричавши о борбама гладијатора у античком Риму, одмах додаје да су се те борбе дешавале и у средњовековној Европи у XIV веку. На пример, он наводи гладијаторске борбе у Напуљу (око 1344. год.) на којима су били присутни Јована Напуљска и Андреј Мађарски [146, стр. 212]. Ове су се борбе (као и у антици) завршавале смрћу борца.

5. Религијски извори

5.1. Најстарији рукописи Библије

Црквена традиција и традиционална хронологија се оштро разилазе у многим важним питањима датирања и ауторства библијских књига. Хронологија старозаветних књига је веома неодређена и заснива се на убедљивости хришћанских ауторитета Средњег века.

"Права историја настанка новозаветних књига такође се не поклапа са оном коју брани црква... Редослед (неких - А.Ф.) новозаветних књига, данас прихваћен, управо је супротан поретку који је установила црквена традиција... Права имена аутора новозаветних књига... остају непозната" [89, стр. 264].